

Pot po najlepših kotičkih občine

Gotovo je, da vsi bralci še ne vedo, da smo na občinski praznik 21. junija 1979 odprli v sodelovanju in pod pokroviteljstvom občinske konference SZDL ter ob polni podpori predsedstva občinske organizacije združenja zveze borcev »Šišenska pohodna transversala po spominih iz NOB«. To pot, ki pelje iz Spodnje Šiške (kontrolna postaja 1 — je v upravni zgradbi naše občine Ljubljana-Siška) prek Sentvida, Vižmarij, Broda (kontrolna postaja 2 — na Šmarni gori) Šmartna pod Šmarno goro, Gameljna (kontrolna postaja 3 — Rašica — Planinski dom) v Vodice (kontrolna postaja 4 — bife Tomič) preko Smlednika in Medvoda do Golega Brda (kontrolna postaja 5 — Slavkov dom) nazaj do Dvorca Gorčane (kontrolna postaja 6) od tu dalje pa po dolini Sočnice in v hrib do planinskega doma Obrtnik (kontrolna postaja 7 — Miheličev dom na Govejku) že kaže na to, da najprej povezuje dolino in hribe v naši občini, poleg tega pa vodi mimo pomembnih spomenikov, postavljenih v čast imenovanim in neimenovanim junakom naše revolucije, ki so zanjo žrtvovali svoje življenje. Tudi enote gorenjskih partizanov, združenih v raznih odredih in bataljonih so v naši občini opravile pomembne naloge. Njihov boj pod Babnikom, Toscem, Grmado (kontrolna postaja 8 — Robež, 9 — Topol in 10 — Toško čelo) kaže na to, da se je vstaja množično razmahnila in da so v njej odigrali svojo vlogo vsi občani naše občine.

Da je ta pot tudi zanimiva in ima možnost pridobitve tudi srebrnega in zlatega odličja za večkrat prehojeno pot, nam kaže potek, da so že izdane prve značke.

Prejemnika srebrne sta: Jože Bučar, Pot za razori 15, ki je prejel tudi že zlato značko; Anica Bučar, Pot za razori 15.

Franci Stare

ZTKO Ljubljana-Siška, društva »Partizan in športno rekreacijska društva v KS vabijo vse ljubitelje kolesarjenja na TRIM, kolesarsko akcijo »VSI NA KOLO, ZA ZDRAVO TELO«.

Dan kolesarjev

Datum: Nedelja, 31. maja 1981
Start: med 8. in 10. uro
Startna mesta: LJUBLJANA — Stadion ZSD Ljubljana,
VIŽMARJE — pred samopostrežno trgovino,
SMARTNO — pred osnovno šolo Stane Kosec,
VODICE — pred domom KS,
SMLEDNIK — pred osnovno šolo Simon Jenko,
MEDVODE — pred tovarno Donit,
PIRNICE — pred domom KS.
CILJ: vaš cilj je mesto, kjer ste startali.
CAS TRAJANJA: Kdor prispe na cilj do 13. ure, prejme nalepko.
ZAVAROVANJE: Vsi udeleženci so zavarovani pri zavarovalnici TRIGLAV.
OPOZORILO: Vsi udeleženci vozijo na lastno odgovornost. Ravnati se morajo po cestnoprometnih predpisih in navodilih kontrol.
Vabljeni

Manj kot mesec dni

Pravzaprav bi bili krivični, če bi dejali, da bo samo v nedeljo, 14. 6. 1981 prireditev ob XI. planinskem taboru planincev ljubljanske regije. Organizacija združenja zveze borcev NOB, ki se aktivno vključuje v to praznovanje, ki je namenjeno 40-letnici vstaje, pripravlja na predvečer tabora srečanje borcev ob tabornem ognju na vrhu Šmarne gore, ki bo deležen tudi ognjemeta. Pogovor ob tabornem ognju bodo vodili borci rašiške čete, ki naj bi predvsem mladim obudili spomine na tiste težke dni leta 1941, ko je slovenskemu človeku grozilo uničenje njegovega jezika, kulture ter obstoja kot človeka nasploh in ko se je pod vodstvom KPS dvignil oborožen boj. Morda ni slučaj, da slavimo 40-letnico vstaje na kraju, kjer je prišel oboroženi upor proti okupatorju na Slovenskem.

Naslednji dan, to je 14. junija 1981 bo na Šmarni gori prireditev, ki smo ji dali naslov: X. planinski tabor planincev ljubljanskega območja. Na tej prireditvi bodo sodelovali kulturnoumetniški klubi ter ansambli iz Medvoda, godba milice ter skupina »Zasavski rogovi«, ki naj bi odprli prireditev. Mestna konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljane ter medobčinska organizacija SZDL sta predlagali za slavnostnega govornika tovariša Marjana Rožiča, predsednika Skupščine mesta Ljubljane, ki je po srcu velik prijatelj planin. Program, ki ga bo vodil priznani mojster Peter Militarev, bodo popestrili tudi kadeti iz šole RSNZ v Tacnu, dočim bodo tudi lovci, taborniki, pripadniki civilne zaštite, narodne zaštite, teritorialne obrambe, gasilci, vezisti ter drugi športniki po svoje s svojo prisotnostjo oziroma aktivnostjo, pripomogli k izvedbi tabora.

Na seji organizacijskega odbora XI. Planinskega tabora dne 12. 5. 1981 je bila opravljena inventura dosedanjih del. Ugotovljeno je bilo, da so bile vse organizacijske priprave v sedanji fazi dosežene. Na taboru bosta postavljena dva odra. Eden za program, drugi za ansambel Veseli planšarji, ki bodo poskrbeli za razvedrilo. V dveh kioskih bodo na razpolago značke ter literatura planinstva. Posebej naj opozorimo, da je PD Šmarne gora izdalo ponatis (v Založbi Delavske enotnosti, ki je tudi pokrovitelj XI. tabora) vodič po Šmarni gori, ki je prvič izšel leta 1976. Na razpolago bodo posebne razglednice XI. tabora ter spominski žig. PD Šmarne gora pa je ponudilo v prodajo posebne (sinjmodre) čepice z odtisnjanim žigom (sitotisk) XI. planinskega tabora. Cena le-teh je okrog 100 din, na prodaj pa bodo že prej.

Organizacijski odbor se seveda zaveda velike odgovornosti, kako urediti preskrbo, varnost in razvedrilo občanov, ki bodo obiskali tabor. Zato je dogovorjeno, da Emona center Koseze prevzame celotno preskrbo — Alpinistični odsek PD Šmarne gore bo zavaroval (popravil) vse poti, ki vodijo na in iz Šmarne gore, poleg tega pa bo poskrbel za vso varnost obiskovalcev, kakor tudi varnost parkirnih prostorov.

Gasilci iz Tacna so ponudili svojo pomoč. Zagotovili bodo nemoteno oskrbo z vodo za potrebe prehrane, ufrivanja ter drugega. Poskrbeli bodo tudi za protipožarno varnost. Njim se bodo priključili še pripadniki narodne in civilne zaštite iz krajevnih skupnosti ob obronkih Šmarne gore.

Za XI. Planinski tabor je izdelana posebna značka, ki jo je izdal meddruštveni odbor planincev ljubljanskega območja. Le-te so že v predprodaji pri planinskih društvih. Če naj sklenemo to informacijo, potem moramo povedati, da so se organizatorji potrudili že sedaj, se pa še bodo, da bo prireditev uspela.

Zato ni odveč, če ponovimo:
13. junija zvečer na predvečer,
14. junija ob 10. uri pridite na Šmarno goro.

Ne bo vam žal!

Franci Stare

Tito v srcih

Novica, da bodo prisostvovali sprejemu štafete mladosti tudi cicibani, je razveselila vse otroke.

Po skupinah smo se pogovorili o pomenu, vsebini, ki je napisana v tem pismu, ki potuje iz rok v roke, po vsej naši domovini Jugoslaviji. Vseposod štafeto z veseljem pričakamo, tudi cicibani — najmlajši državljani. Dogovorili smo se, da bomo štafeto mladosti počastili s cvetjem in zastavami, ki jih bodo otroci starejših skupin izdelali kar doma. Otroci so to nalogo sprejeli resno, skrb je bila velika, saj skoraj nihče ni pozabil na dogovor. Nekateri pa so jih izdelali v vrtcu.

Petek, dan, ko smo šli pričakati štafeto, smo vsi zelo težko čakali. Vedri obrazi otrok, še dež jih ni mofil, kaj so s ponošom in nasmehom vstopali v igralnice in polnili šopek s pisanim cvetjem in šop rdeče-modro-belih in rdeče-belo-modrih zastav v vazah.

Ob 9. uri smo se odpravili otroci starejših, srednjih skupin z zastavami in cvetjem na pot spominov in tovarištva. Nenavadna pisana množica — vojakov, šolarjev in drugih, se je razprostrla pred nami. Dež in hladni veter nam nista prišla do živega. Razporedili smo se med ENOTO ANDERSEN III in osnovno šolo Valentina Vodnika, vse do Celovške ceste. Lepo je bilo. Let helikopterjev nas je razveselilo, oživele so zastave, cvetlice v otroških rokah in vedeli smo, da bodo kmalu mimo pritekli nosilci štafete. Pogled na vse to je bil res enkraten, presunljiv... In že so pritekli... Otroci so jih navdušeno pozdravljali in s tem tudi zadovoljili svoji vedoželjnosti. Štafeto so odnesli pred tovarno LITOSTROJ.

Hladno je bilo, zato smo se vrnili v igralnice. V otroških glavah je bilo polno novih misli, bogatih vtisov. Otroci so želeli doživeti še likovno izraziti. Risali so... Na znak sirene — trenutek, ko se je sklenil živi obroč okrog Ljubljane, pa se je tudi iz njihovih grl slišala pesem »JUGOSLAVIJA«. Toda vreme je bilo žalostno. Nad nami je bila razprta siva tančica, namočena z dežnimi kapljami... Risbe otrok so se polnile, postajale so bogatejše, praznega prostora na njih skoraj ni bilo. Otroci so se med seboj tudi pogovarjali. Prislunila sem omizju deklic in dečkov: »Veš, saj ni tako vesel dan danes, ker ne živi več TITO,« je rekla rjavooka deklica in spet hitela risati, da ne bi kaj pozabila. Deček svetlih las jo je pogledal in dejal: »Ja, še bolj pa je bilo žalostno, ko je umrl TITO, pa tudi danes je.«

Otroci imajo TITA radi, TITO pa je imel rad otroke.

Tudi praznikov OSVOBODILNE FRONTE in DELA smo se spomnili v vrtcih. Ob primernih vsebinah smo se pogovarjali, praznično in prijetno vzdušje pa smo obogatili z risbami in zastavami.

Po praznikih pa je prišel ponedeljek, tisti žalostni dan za vse ljudi Jugoslavije. V spomin na obletnico smrti tovariša Tita smo se ob knjigi »CICIBANI, PIONIRJI, MLADINCI LJUBLJANE O TITU OD SRCA«, ki je polna iskrenih otroških izpovedi o Titu, pogovarjali in gledali slike. Na panojih pa smo uredili spominske koticke.

Tako smo preživeli praznične dni in dan spomina na tovariša Tita.

Poldka Knez — vzgojiteljica